

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 211.

Trettende Session.

52de Møde.

Fretdagen den 6te December Kl. 1.

(Fortfat.)

Tscherning (fortfat): Jeg maa, for ikke at glemme Noget, tilføje, at der indtil en vis Grad tidligere havde bestaaet et Slags Landstutteri, idet det slet ikke havde været sjældent, men rettere sagt temmelig almindeligt, at Stamstutteriet havde ublaaet Hingste, skjøndt ikke i stort Antal, rundt omkring i Landet. Nu kom dette Karethhestestutteri eller Landstutteri i Gang, og det var gaaet i nogle Aar, da Stutteriets hele Tilstand blev forelagt for dette Thing; der blev ikke meddeelt nogen Lov, der blev ikke fastholdt Noget om Stutteriet, som hidrørte fra en Betingelse i Loven, men Stutteriet blev forelagt Thinget i Finantsloven til Bevilling. Der blev gjort mange Indsigelser mod denne kostbare Foranstaltning, der da bestod, der reistes forskellige Spørgsmaal og store Tvivlsmaal, om man ikke allerede dengang skulde have taget indskrænkende Beslutninger i Finantsloven. Smidertid enedes man med Regjeringen om dog hellere at opfordre til, at der blev nedsat en Commission, der skulde undersøge Spørgsmaalet, og at der i Henhold til denne Commissions Undersøgelse skulde forelægges Rigsdagen Lovforslag om Stutterivæsenet i det Hele. En saadan Commission blev nedsat, og Aaret efter, at den var traadt i Virksomhed, fremkom der fra Regjeringen et Lovforslag, som blev forelagt det andet Thing, og som derfra kom ind i dette Thing. Der blev her nedsat et Udvalg i Sagen, i hvilket to Medlemmer

kom til at faae Sæde, hvoraf det ene er den nuværende Finantsminister, og det andet tidligere havde været Indenrigsminister. Dette Udvalg kom til den Erkjendelse, at Landstutteriet kun bestod som et Forsøg, at dette Forsøg endnu til den Tid ikke havde bestaaet længe nok, for at man kunde have en Formening om dets Virksomhed, at Forsøget burde fortsættes, men at man ikke burde udstrække det ud over sex Aar. Sex Aar bleve derfor ansatte som den Tidsbegrænsning, der vilde være nødvendig og nyttig til dette Forsøg. Den 31te Marts 1852 udkom den Lov, som indeholder "denne Bestemmelse, idet dens § 12 siger: „Landstodhingstene skulde i 6 Aar hovedsagelig være af coach-horse Racen" — det vil paa Dansk sige Karethhesteracen „og recruteret saavidt muligt deels ved Indkjøb i Landet deels fra Stamstutteriet." De sex Aar vare forløbne for fire Aar siden, og der har siden foreligget en Bevilling for en indskrænket Tid, hvori der endnu skulde gives Føde til de Hingste, som man meente skulde sælges, naar den Tid var omme; men Hingstene bleve ved at leve efter den Tid, levede paa det Foder, det ikke var forudsat, at de skulde have. Rigsdagen kom imidlertid tilbage fra den for nævnte Beslutning, idet Regjeringen foreskillebe den, at det dog vilde være rigtigere, samtidigt at behandle de to forskellige Stutterier, Landstutteriet og Stamstutteriet, naar de 10 Aar vare omme, der vare givne Stamstutteriet til Prøvetid; der var givet Stamstutteriet 10 Aar og Landstutteriet 6 Aar. Landstutteriet har altsaa foruden de 6 oprindelige Prøveaar levet endnu i 4 Aar, og hvad har Udbyttet af denne Prøvetid været? At der kun er Faa, som